

מכון "הלכות שבת לג' חדשים" – ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" במעגל ג' חדשים – עמוד אחד ליום
שעל ידי "מפעל עולמי ללימוד שולחן ערוך אורח חיים – מתבר עם דמ"א!"

גליון כ"ט: – כט כסלו – כט אדר – כט סיון – כט אלול

אחי אהובי, זכור! אליהו הנביא הבטיח לנו:

תנא דבי אליהו – כל השונה הלכות בכל יום, מובטח לו שהוא בן עולם הבא!

קודם הלימוד יאמר: הגני רוצה ללמוד, כדי שוביאתי התלמוד לידי מעשה, ולידי מדות ושרות, ולידי ידועת התורה. והריני עושה לשם יחוד
קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהוה ובשם אדני מתנחדים ואהרונה"י על ידי הנעלם בדחילו ורחימו ביהודא שלים בשם כל ישראל.

המשך סימן שמא – היתר נדרים בשבת

ב. מי שנשבע לעשות מלאכה פלונית עד זמן פלוני ולא
נזדמן לו לעשותה עד יום האחרון של אותו זמן ואותו יום
בא בשבת ויש לו פתחים להתיר נדרו נשאלין אפילו
בשבת:

ג. נהגו להתיר חרמי הקהל בשבת ואף על פי שאינם לצורך
השבת (ועיין לעיל סוף סימן ש"ז):

סימן שמב – בין השמשות מותר
לעשות דברים שאסרו חז"ל משום
גזירה, ובו סעיף אחד

א. כל הדברים שהם אסורים מדברי סופרים לא גזרו עליהם
בין השמשות (ועיין לעיל סימן רס"א וסוף סימן ש"ז) והוא
שיהא שם דבר מצוה או דוחק כיצד מותר לו בין
השמשות לעלות באילן או לשוט על פני המים להביא
לולב או שופר וכן מוריד מהאילן או מוציא מהכרמלית
עירוב שעשה וכן אם היה טרוד ונחפו לדבר שהוא משום
שבות מותר בין השמשות ומטעם זה מותר לומר בין
השמשות לעכורם להדליק לו נר לשבת:

סימן שמוג – דיני קטן בשבת, ובו
סעיף אחד

א. קטן אוכל נבילות אין בית דין מצווין להפרישו אבל אביו
מצווה לגעור בו ולהפרישו (מאיסור דאורייתא) ולהאכילו

בידים אסור אפילו דברים שאסורים מדברי סופרים וכן
אסור להרגילו בחילול שבת ומועד ואפילו בדברים שהם
משום שבות. הגה: ויש אומרים דכל זה בקטן דלא הגיע
לחינוך אבל הגיע לחינוך צריכים להפרישו (מוספות פרק כל
כמני) ויש אומרים דלא שייך חינוך לבית דין אלא לאב בלבד
(גימ יוסף) וקטן שהכה לאביו או עבר שאר עבירות בקטנותו אף
על פי שאין צריך תשובה כשהגדיל מכל מקום טוב לו שיקבל
על עצמו איזה דבר לתשובה ולכפרה אף על פי שעבר קודם
שנעשה בר עונשין (פסקי מהרא"י סימן ס"ג):

סימן שדמ – דין ההולך במדבר
בשבת, ובו ב' סעיפים

א. ההולך במדבר ואינו יודע מתי הוא שבת מונה שבעה
ימים מיום שנתן אל לבו שכחתו ומקדש השביעי בקידוש
והבדלה ואם יש לו ממה להתפרנס אסור לו לעשות
מלאכה כלל עד שיכלה מה שיש לו ואז יעשה מלאכה
בכל יום אפילו ביום שמקדש בו כדי פרנסתו מצומצמת
ומותר לילך בו בכל יום אפילו ביום שמקדש בו:

ב. היה יודע מנין יום שיצא בו כגון שיודע שהיום יום רביעי
או יום חמישי ליציאתו אבל אינו יודע באיזה יום באיזו
יום יצא מותר לעשות מלאכה כל מה שירצה ביום שמיני
ליציאתו שביום כזה יצא מביתו דבודאי לא יצא בשבת
וכן ביום ט"ו וביום כ"ב וכן לעולם:

ולכך אשרי שוקדי תורתו לדעת איך ומה יתנהג אדם במה שהוא איש ישראלי, ובפרט
בענין שבת קודש, אשר הזהרתי ואמרתי כל פעם ופעם, מי שלא למד הלכות שבת על
בוריים פעמיים ושליש, לא יוכל להמלט שלא יקרה לו חילול שבת, הן דאורייתא והן
דרבנן, וענין שבת הוא מאוד לנו למחסה בגלות. (יערות דבש - חלק שני - דרוש ג')

הנה מובא כאן ספר שולחן ערוך או"ח "הלכות שבת" מחולק לג' חדשים, עמוד אחד ליום, כך יגמור כל "הלכות שבת" בכל תקופת השנה
שהיא ג' חדשים, ויזכה שימחלו לו כל עוונותיו. נא לפרסם בבתי כנסיות ובבתי מדרשות, ובשמחות, ולכל החברים וידידים, לזכות את הרבים
להיות "בן עולם הבא" על ידי לימוד "הלכה בכל יום, שהוא "תורה לשמה", וכל המזכה את הרבים זוכה לבנים צדיקים.

אתה רוצה להיות בן עולם הבא? – אזי תצטרף תיכף ומיד ללימוד כל שו"ע "הלכות שבת" בג' חדשים. [גליון פ"ט]